

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

••••••••

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Impunerea Societăților anonime la supra-cotă. — Regulamentul Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă. — Convocare: „Mărgineana”, institut de credit și de economii, societate pe acții în Poiana (jud. Sibiu).

Impunerea Societăților Anonime la supra-cotă.

Legea e una, aplicarea ei alta.

Surpriza multora dintre cetitori va fi mare văzând titlul de mai sus. Toată lumea știe și a cefit în revistele de specialitate, ba chiar și în cotidienele cari se ocupă mai puțin cu chestiuni economice, declarațiile guvernului cu ocaziunea legiurilor fiscale din anul curent, în cari se spuneau două lucruri de mare importanță. Înțaiu, că impozitul numit supracotă nu este altceva decât înlocuirea impozitului global și a douăoară, că atât această înlocuire, cât și în general celelalte modificări aduse legii contribuțiunilor directe reprezintă o reală degrevare a contribuabililor față de trecut. Drept aceea un harnic și foarte priceput specialist, care ne prezintă aceste legiuri împreună cu expunerea de motive, instrucțiuni, comentarii etc., își publică lucrarea sub titlul: Degrevările fiscale din 1934. Și are dreptate. Legea e categorică și prevede de fapt unele degrevări față de trecut. Păcat numai că noi Români, conservatori cum suntem, ne îndărătnicim și de astădată a aplica metoda veche, adevăc a aplica legea pe dos. Ne vedem deci siliți să începem hărțuiala cu fiscalul, deși în expunerea de motive a nouilor legiuri ni se spune, că motivul care a determinat această reformă este — între altele — intenția legiuitorului de a suprima multiplele și supărătoarele fricțiuni între contribuabili și fisc. Avem însă mângăerea (vorba vine), că ostilitățile nu au început din partea

noastră, ba chiar am fost luați prin surprindere, după cum vom arăta mai jos, fără să fim pregătiți la aceasta prin vreun proces verbal de impunere etc., care să ne pună în gardă spre a ne apăra interesele.

Mai precis spus, fiscalul impune societățile anonime la supracotă fără nici o procedură sau formalitate, la care să ia parte contribuabilul spre a-și apăra interesele. Militam odată pentru simplificarea procedurii la impuneri, spuneam însă că acestea să se facă pe baza declarațiilor contribuabililor și pe baza unei revizuri la sediul contribuabilului, în cazul când fiscalul ar afla necesară o revizie prealabilă, ca astfel să nu fie nevoite în special întreprinderile mai mari, să se deplaseze de mai multe ori cu toată arhiva pe la comisiile de impunere, îngreunând munca acestora. Nu am înțeles însă niciodată să se facă vre-o impunere absolut unilateral, fără să fie ascultat contribuabilul, ba nici măcar să fie avizat ulterior despre impunere, cum s'a procedat în cazul de față.

Anume în urma unui ordin ministerial adresat administrațiilor financiare, s'a procedat la impunerea cu supracotă a tuturor imobilelor aparținând societățile anonime, fie că acele beneficiază sau nu de scutiri. Despre aceste impuneri societățile anonime nu au fost avizate. Ele constată faptul cu surprindere numai atunci, când fiscalul începe urmărirea pentru neplata acestui impozit.

Urmează să se știe, care e calea de atac contra acestor impuneri arbitrare și cum se pot apăra societățile față de urmărirea.

Înainte de toate însă să vedem care ar fi baza legală a impunerii societăților anonime la supracotă.

Legea pentru modificarea unor articole din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global, publicată în Monitorul Oficial No. 78 din 1 Aprilie 1934, la art. 3 spune cine urmează să fie impus cu supra-cotă,

care înlocuiește impozitul progresiv pe venitul global și anume :

„Cu această supra-cotă se impun :

a) Persoanele fizice pe fiecare din veniturile supuse la elementar și pentru care nu s'ar fi plătit deja supra-cotă ;

b) La asociațiunile de orice natură, *fiecare component pentru partea sa de beneficiu* sub orice titlu ;

c) La persoanele juridice de orice natură, în care *părțile de beneficiu convenite asociaților* cu orice titlu nu ar fi supuse la impozitul mobilier prin legea pentru unificarea contribuțiilor directe, *fiecare asociat pentru partea de beneficiu convenită lui*“.

Instrucțiunile de aplicare ale legii, deși foarte scurte și sumare, reușesc întrucâtva să compromită textul clar al legii. De unde textul legii spune clar și precis, că se impun persoanele fizice, iar LA asociațiuni și LA persoanele juridice se impune *fiecare component, respective fiecare asociat pentru partea de beneficiu convenită lui*. Instrucțiunile în § 7 lit. b) spun : „Cu această supra-cotă se impun persoanele fizice *ca și cele juridice*, în care părțile de beneficiu convenite asociaților cu orice titlu nu ar fi supuse la impozitul mobilier“.

Aci începe deja atacul fiscalului. În o formă învăluită prin o mică schimbare, care foarte ușor trece neobservată. Instrucțiunile schimbă legea și decretează că se impun și persoanele juridice, până când legea, impune numai pe fiecare asociat în parte pentru partea de beneficiu convenită lui, ceea ce nu e tot una.

De exemplu acționarul unei societăți anonime, conform textului din lege, urmează să fie impus după beneficiul, ce i se achită de către societate, dacă acest beneficiu nu ar fi supus impozitului mobilier. Cum acest beneficiu în mod normal se distribuie sub forma de dividend, care e supus impozitului mobilier, se înțelege că nu mai are loc impunerea la supra-cotă. Iată că vin însă Instrucțiunile legii și spun, ce să ne mai ocupăm cu asociații, pe cari nici așa nu-i putem impune și la mobilier și la supra-cotă, mai bine să impunem direct societatea. Se înțelege că o astfel de concepție este cu totul contrară legii. De aceea organele fiscale la început nici nu au impus societățile anonime la supra-cotă, fiindcă din discuțiile urmate cu ocaziunea aducerii acestei legi, din însuși textul legii și din comentariile ce i s'au făcut nu rezeșea nicăiri, că societățile anonime, cari au fost scutite în trecut de global acum vor fi impuse la supra-cotă, care propriu zis nu este un impozit nou, ci înlocuiește numai globalul, cu intenția de a face unele degrevări, după cum se spune în expunerea de motive a legii. Deci legea era cât pe aci să fie bine aplicată. Iată că vine însă Ministerul cu un ordin circular și ordonă administrațiilor

financiare să se îngrijească, nu cumva să rămână societățile anonime neimpuse la supra-cotă. Și ca organele subalterne să nu rămână nedumerite față de acest ordin în contradicție cu legea, le și explică de ce trebuie impuse și societățile anonime. Se zice anume, că este adevărat, că societățile anonime în trecut nu au fost impuse la global, fiindcă în schimbul globalului erau impuse la impozitul complementar. Și este adevărat că impozitul complementar, care înlocuia globalul a rămas în ființă și pe mai departe și deci ar fi natural să înlocuiască de aci încolo supra-cota, care s'a substituit globalului, dar deoarece există cazuri, când aceste societăți nu plătesc nici impozitul complementar, fiindcă nu au rentabilitatea recerută, ba poate își încheie bilanțul cu pierdere și riscă astfel să nu fie impozabile nici la complementar, nici la supra-cotă, e just ca societățile anonime să fie impuse din capul locului la supra-cotă în special la veniturile imobiliare, cari trebuiesc scăzute din venitul comercial și astfel scapă cu siguranță de impozitul complementar.

Decât se uită un lucru. Situația aceasta era aceeași și pe timpul impozitului global. Cu toate acestea s'a aflat de bine și cu multă dreptate, ca societățile anonime să nu plătească globalul. Și vom arăta de ce.

Dacă e adevărat că la formarea venitului impozabil la comercial, adică la formarea bilanțului fiscal, se scade venitul mobilier, care la societățile anonime comerciale se impune separat cu impozitul pe clădiri și deci nu poate fi impus la două impozite elementare (clădiri și comercial) și dacă e adevărat că astfel acest venit mobilier nu intră în baza impozabilă la complementar, — nu e mai puțin adevărat, că în compunerea bilanțului real al societăților anonime, intră toate veniturile lor, de orice fel, deci și veniturile imobilelor. Să vedem acum care ar fi impunerea unui venit mobilier cuprins în bilanțul unei societăți anonime comerciale și distribuit ca dividend acționarilor. Credem că este absolut just, să considerăm, că partea aceea din venitul net al unei societăți, care provine din venituri imobiliare, intră aproape în întregime în suma dividendului, deoarece este cunoscut, că administrarea unui palat de raport de ex. cu venite de sute de mii sau chiar milioane nu pretinde regie prea mare — (birouri mari, sau funcționari mulți), care regie să consume acel venit. Astfel stând lucrurile, situația se schimbă și venitul mobilier care ca atare nu ar fi intrat în baza impozabilă la complementar, se impune totuși la complementar în baza art. 42 din lege, care în alin. 6 spune : „Impozitul complementar se stabilește odată cu impozitul prevăzut de art. 30, potrivit dispozițiilor din acest capitol și asupra aceluiaș venit, iar pentru societățile pe acțiuni și asupra sumelor arătate în

art. 33, inclusiv dividendul. Iată deci că venitul imobiliar la societățile anonime se impune și la complimentar. Și după cum vom vedea mai jos se impune foarte greu.

Să luăm de exemplu o societate anonimă cu un capital de 10.000.000 Lei, care și-a încheiat bilanțul cu un profit net de 2.000.000 Lei, din care profit jumătate provine din imobile. Societatea arată deci o rentabilitate de 15% (luăm ca bază impozabilă la complimentar singur dividendul) și va plăti numai pentru venitul provenit din imobile, adică pentru suma de 1.000.000 Lei următoarele impozite :

1. impozit pe clădiri inclusiv

adiționalele	19.5%	Lei	195.000.—
2. Supra-cota la clădiri .	15.5%	"	155.000.—
3. Impozit complimentar .	3 %	"	30.000.—
4. „ mobilier după di-			
vidend inclusiv adiționalul	13 %	"	130.000.—
5. supra-cotă la mobilier	3 %	"	30.000.—
Total	54 %	Lei	540.000.—

deci peste jumătate din venit se achită fiscoi drept impozit. Dacă însă se va aplica legea corect și societățile anonime nu vor fi impuse la supra-cotă, poz. 2), suma de mai sus ar scădea la 85.000 Lei, adică 38.5%. Nu credem, că se va afla cineva să spună în cazul acesta, că societățile anonime sunt impuse prea ușor.

S'ar mai putea obiecta, că impozitele de sub 4) și 5) grevează acționarii și nu societatea ca atare. Dar în definitiv cine e societatea? Nu sunt tot acționarii? Avera societății nu este averea acționarilor și impozitele, cari micșorează această avere nu ies tot din buzunarul acționarilor?

Fiscul merge însă mai departe. Impune la supra-cotă chiar clădirile noi scutite de impozit pe timp determinat, cu toate că acestea formează proprietatea societăților anonime, că nu au fost grevate niciodată cu impozitul global și cu toate că scutirea la elementar se acordă doar pe hârtie, de fapt venitul neimpus la clădiri fiind adăugat la venitul impozabil la comercial. O mai mare nedreptate nici că se poate închipui.

Art. 17 bis din L. C. D., introdus prin legea din 3 August 1931 este foarte clar: Scutirea de impozitul pe venitul global a veniturilor construcțiilor noi se acordă începând cu impunerile ce se vor face pentru anul 1932 (alin. 4), iar alin. 5 al acestui art. prevede că pentru nedreptatea ce s'a făcut contribuabililor de

de a fi fost impuși după acest venit la global pe anii 1930 și 1931, li se acordă o scutire suplimentară de 2 ani la acest impozit. Și această reparație li s'a făcut contribuabililor, cari erau impozabili la global. Ce să mai zicem atunci de societățile anonime, cari nici când nu au plătit globalul și cari azi se văd impuse la supra-cotă mai greu de cât contribuabilii nescutți de global.

Separat vom mai aminti, că imobilele proprietatea societăților anonime sunt supuse și la impozitul de echivalent, conform art. 16 din legea timbrului, impozit pe care persoanele fizice nu-l plătesc. Deci se vede clar, că totdeauna s'a făcut o deosebire ce privește impunerea, între proprietățile imobiliare ale societăților anonime și între cele ale persoanelor fizice, care deosebire însă nici de cum nu a favorizat societățile anonime, după cum am arătat mai sus, ci a avut singurul scop de a repartiza în mod mai echitabil greutățile fiscale.

Rămâne să cercetăm ce au de făcut societățile anonime în situația dată.

Deoarece proces verbal de impunere nu există, nu avem ce apela. Acolo unde urmărirea încă nu a fost începută, interesații vor cerceta rolurile și în cazul dat, vor cere Administrației financiare ștergerea debitelor înscrise fără vre-o bază legală, iar întrucât cererea le va fi respinsă se vor adresa tot prin cerere Ministerului de Finanțe. Dacă urmărirea începe, se va proceda conform art. 49 și următorii din Legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice, făcând contestație în termen de 15 zile, la Judecătoria de Ocol în cauze până la 5000 Lei, iar peste această sumă la Tribunalul, în circumscripția căruia se află percepția. În caz de contestație suma urmărită trebuie consemnată în depozit judecătoresc, iar chitanța alăturată la contestație, altfel contestația e lovită de nulitate.

Ar fi de dorit însă ca pentru încunjurarea gravelor nedreptăți, la cari sunt supuși contribuabilii în această chestiune, Ministerul Finanțelor să revină asupra măsurii arbitrare din ordinul său circular amintit mai sus și să dispună ștergerea din oficiu a tuturor debitărilor cu supra-cotă ce s'au făcut în rolurile societăților anonime. Am avea astfel dovada, că de fapt se încearcă suprimarea multiplelor și supărătoarelor fricțiuni între contribuabili și fisc, astfel după cum ni se spune în expunerea de motive a legii dela 1 Aprilie 1934.

Regulamentul

Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă. *) **)

TITLUL I.

Dispozițiuni generale.

Art. 1. — Prin întreprindere de bancă se înțelege orice întreprindere comercială al cărei obiect principal este acela de a săvârși orice fel de operațiuni asupra sumelor de bani în numerar (efectiv), asupra efectelor de comerț asupra diferitelor valori negociabile, precum și orice alte operațiuni în legătură cu acestea.

Art. 2. — Comerțul de bancă nu se poate exercita decât numai de societăți bancare, constituite în condițiunile legii bancare.

Art. 3. — Se consideră societate bancară orice societate comercială înscrisă în registrul societăților bancare.

Timp de 5 ani dela data publicării legii bancare se consideră întreprinderi bancare și întreprinderile sub firmă individuală înscrise în registrul societăților bancare, conform dispozițiilor art. 61 și 62 din legea bancară.

Întreprinderile, al căror obiect principal este comerțul de bancă, neînscrise în acest registru, pe lângă celelalte sancțiuni civile și penale, vor fi puse în stare de lichidare, potrivit art. 54, al. final al legii bancare și dispozițiilor art. 99 din prezentul regulament.

Art. 4. — Comerțul de bancă nu se poate exercita decât pe baza unei autorizațiuni speciale.

Această autorizare se acordă de către Consiliul Superior Bancar, în condițiunile legii bancare, conform normelor din prezentul regulament.

Autorizațiunea se acordă pentru tot felul de operațiuni de bancă, sau numai pentru un număr limitat din aceste operațiuni.

Societățile bancare autorizate de Consiliul Superior Bancar să exercite comerțul de bancă, sunt obligate să înceapă operațiunile în termen de un an dela data autorizării, sub sancțiunea pierderii de plin drept a beneficiului autorizațiunii.

Autorizațiunea va putea fi totuși reînviată după o nouă examinare a condițiilor de încuviințare.

Întreprinderile existente la data publicării legii bancare și înscrise în registrul societăților bancare, se socotesc autorizate de drept să exercite comerțul de bancă, putând efectua operațiunile ordinare, pe care în mod efectiv le exercitau la data publicării legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

*) Denumită în text: Legea bancară.

**) Publicat în Monitorul Oficial No. 222 din 26 Septembrie 1934.

Aceste întreprinderi nu vor putea însă exercita operațiunile care necesită o autorizare expresă, prevăzute de art. 34 al legii bancare, decât cu autorizarea imediată și expresă a Consiliului Superior Bancar.

Art. 5. — Cererea de autorizare se va adresa Consiliului Superior Bancar, alăturându-se actul constitutiv și statutele, precum și recipisa Casei de Depuneri sau adeverința Băncii Naționale a României de depunerea capitalului în condițiunile prevăzute de art. 11 și 12, din legea bancară.

Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiunile cu privire la persoana și activitatea anterioară a asociațiilor, fondatorilor, administratorilor și cenzorilor, dovedind cu certificate că nu au suferit nici una din condamnările penale enumerate de art. 29 din legea bancară și că nu au fost falși sau administratori, cenzori sau directori ai unei întreprinderi falite. Totodată se va arăta în cerere și naționalitatea asociațiilor, fondatorilor, administratorilor și cenzorilor.

Art. 6. — Consiliul Superior Bancar examinând oportunitatea economică generală și locală a înființării unei noi societăți bancare, precum și îndeplinirea tuturor condițiilor cerute de lege, hotărăște în mod definitiv, în termen de maximum 2 luni, asupra înființării societății.

Consiliul Superior Bancar poate propune părților modificările și completările care trebuiesc aduse actului constitutiv și statutele, când cele prezentate cuprind clauze sau norme contrare legii bancare sau celorlalte legi în vigoare.

Art. 7. — Înainte de îndeplinirea formalităților de constituire, fondatorii societăților bancare, vor putea comunica spre examinare Consiliului Superior Bancar, proiectul actului constitutiv și al statutele.

Art. 8. — Nici o societate bancară nu-și va putea modifica statutele decât cu autorizarea Consiliului Superior Bancar.

Art. 9. — Toate întreprinderile bancare funcționând în România, sunt supuse legii bancare.

Întreprinderile bancare, cu sediul principal în străinătate vor putea exercita comerțul de bancă în România, constituindu-se în condițiunile legii bancare.

Numai întreprinderile bancare având sediul în România, pot înființa sucursale pe teritoriul acestei țări.

Art. 10. — Nici o sucursală a unei societăți bancare nu poate lua ființă în țară sau străinătate mai înainte de a fi autorizată de Consiliul Superior Bancar.

Neînființarea sucursalei în timp de un an dela obținerea autorizațiunii, atrage de plin drept pierderea beneficiului de a o mai înființa fără o nouă aprobare.

Art. 11. — În toate societățile bancare, funcționând în România, administratorul unic, 2/3 din nu-

mărul membrilor consiliului de administrație și al consiliului de censoredi vor fi cetățeni români.

Art. 12. — Sunt aplicabile societăților bancare toate dispozițiile din codul de comerț sau din celelalte legi în vigoare care nu sunt contrare prescripțiilor legii bancare.

Dispozițiile legii bancare se aplică și instituțiilor comerciale de credit funcționând pe bază de legi speciale, în măsura în care nu contravin dispozițiilor din acele legi.

Nu sunt supuse nici unora din dispozițiile legii bancare următoarele instituții: Banca Națională a României, Casa Generală de Economii și Cecuri Poștale, Casa de Depuneri și Consemnațiuni, Banca Centrală Cooperativă și Cooperativele de Credit funcționând în baza legii cooperăției din 27 Iunie 1933, instituțiile de credit și ajutor cu caracter profesional și mutual care nu fac operațiuni de orice fel decât cu membrii lor, Casele de împrumuturi pe gaj ale agricultorilor și industriașilor funcționând în baza legii din 9 Martie 1915, modificată la 30 Mai 1929, societățile civile de credit funciar rural și urban, funcționând pe baza legilor din 27 Iunie 1923 și 20 August 1929.

TITLUL II.

Dispozițiuni referitoare la constituirea și administrarea societăților bancare.

Art. 13. — Societățile bancare, oricare ar fi felul lor, trebuiesc constituite prin act autentic.

Statutele societăților bancare vor arăta operațiunile pe care ele sunt autorizate a le exercita.

În lipsă de statute, actul constitutiv al societăților bancare în nume colectiv, comandită simplă și cu răspundere limitată, vor trebui să arate operațiunile pe care banca este autorizată a le exercita.

Art. 14. — La fiecare oficiu al registrului comerțului din țară se va înființa câte un registru special denumit „Registru Societăților Bancare“.

Înscrierea în registrul societăților bancare înlocuiește înscrierea în registrul comerțului. Nici o societate bancară nu va putea fi înscrisă în acest registru mai înainte ca actul constitutiv și statutele sale să fi fost aprobate de către Consiliul Superior Bancar.

Societățile înscrise în acest registru se consideră regulat constituite fără îndeplinirea nici unei alte formalități și au personalitatea juridică.

Sunt aplicabile registrului societăților bancare toate dispozițiile din legea și regulamentul pentru înființarea unui registru al comerțului și care nu sunt contrare legii bancare.

La înscrierea în registrul societăților bancare se vor percepe taxele prevăzute de regulamentul pentru funcționarea registrului comerțului.

Art. 15. — Înscrierea în registrul societăților bancare se va face pe baza unei ordonanțe dată de judecătorul delegat pe lângă Oficiul registrului comerțului din localitatea unde societatea bancară își va stabili sediul său principal, în conformitate cu deciziunea dată, potrivit art. 5 al legii bancare, fără a mai fi nevoie de vreo altă formalitate cerută de legea comerciale.

În termen de 30 zile dela data rămânerii definitive a ordonanței de înscriere, atât actul constitutiv și statutele, cât și deciziunea de încuviințare dată de Consiliul Superior Bancar vor fi publicate, prin îngrijirea oficiului, în întregime, în Monitorul Oficial și în extras în „Buletinul Consiliului Superior Bancar“ și în unul din ziarele cele mai răspândite în localitate. Publicațiunile în Buletinul Consiliului Superior Bancar înlocuiesc publicațiunile prevăzute în legea registrului comerțului, în Buletinul Camerelor de Comerț.

Art. 16. — Cererea de înscriere va trebui înaintată în termen de maximum o lună dela data acordării autorizării de funcționare. La cerere se va anexa autorizarea Consiliului Superior Bancar, actul constitutiv și statutele vizate de Consiliul Superior Bancar, precum și recipisa Casei de Depuneri sau adeverința Băncii Naționale a României de depunerea capitalului în condițiunile prevăzute de art. 11 și 12 din legea bancară.

Cererea de înscriere va trebui să cuprindă toate informațiunile cerute de legea și regulamentul pentru înființarea unui registru al comerțului, cu privire la persoana și activitatea anterioară a asociaților, fondatorilor, administratorilor, censorilor și directorilor unei societăți bancare.

În registrul societăților bancare se va lua notă de toate aceste informațiuni și se va înscrie în întregime actul constitutiv. Totodată se va lua notă în registru de orice procură dată pentru girarea afacerilor întreprinderii bancare, arătându-se numele, pronumele, naționalitatea, domiciliul și puterile reprezentantului.

Statutele depuse se vor conserva la dosarul respectiv al societății.

Art. 17. — Trebuiesc de asemenea înscrise în registrul societăților bancare în termen de maximum o lună:

a) toate schimbările sau modificările referitoare la faptele a căror înscriere este obligatorie;

b) hotărârile prin care se pronunță declararea falimentului, omologarea concordatului, rezoluțiunea sau anularea concordatului, anularea sau disoluțiunea societății, retragerea autorizării de funcționare, sau limitarea operațiunilor băncii;

c) hotărârile definitive de condamnarea asociaților, administratorilor, censorilor sau directorilor pentru infracțiunile și delicturile prevăzute de legea bancară.

Mențiunile arătate la punctele b) și c) se vor face din oficiu, la cererea instanțelor care le-au pronunțat.

Modificările de statute se vor înscrie în registrul societăților bancare pe baza unei ordonanțe date de judecătorul-delegat la Oficiul registrului de comerț, potrivit procedurii fixate prin art. 9 din legea bancară și art. 15 și următoarele din regulament.

Art. 18. — Deciziunea de autorizare a Consiliului Superior Bancar pentru înființarea unei sucursale se va înscrie în registrul societăților bancare al Oficiului registrului de comerț, al locului sediului principal; această deciziune, actul constitutiv al societății, precum și numele și puterile acordate reprezentanților ei din sucursală, se vor înscrie și în registrul societăților bancare al locului unde va funcționa sucursala, alăturându-se la cerere și un exemplar al statutelor.

Deciziunea de autorizare se va publica în Monitorul Oficial, în Buletinul Consiliului Superior Bancar și într'unul din ziarele cele mai răspândite în localitatea unde se înființează sucursala.

Art. 19. — Cererile de înscriere, împreună cu anexele obligatorii, se vor depune la Oficiul registrului comerțului în patru exemplare, din care primul se va reține de Oficiul registrului comerțului, cel de al doilea se va înainta de Oficiu, Consiliului Superior Bancar și va folosi la întocmirea registrului central al societăților bancare, cel de al treilea se va înainta Uniunii camerelor de comerț pentru registrul central al comerțului, iar cel de al patrulea se va restitui societăților bancare. Ultimele trei exemplare vor purta numărul de înscriere și certificarea secretarului că înscrierea solicitată a fost efectuată în registrul societăților bancare.

Art. 20. — Registrul societăților bancare se compune din două părți:

- a) un registru analitic, și
- b) cartoteca.

Registrele analitice vor fi alcătuite și ținute conform normelor arătate în capitolul II al regulamentului registrului comerțului.

Organizarea cartotecii se va face pe baza unui regulament interior ce se va întocmi de Consiliul Superior Bancar.

Art. 21. — În afară de registrul central al comerțului dela Uniunea camerelor de comerț, un registru central al societăților bancare va fi păstrat la Consiliul Superior Bancar. El va fi pus sub conducerea Secretarului General al Consiliului.

Registrul central va avea aceeași compunere ca și registrul societăților bancare dela sediul fiecărei Camere de comerț.

În termen de 15 zile dela data ordonanței de înscriere, secretarul fiecărei Camere de comerț, delegat cu conducerea registrului comerțului, va înainta exemplarul cererii de înscriere, destinat registrului central al societăților bancare, Consiliului Superior Bancar, împreună cu toate anexele. De asemenea se-

cretarul va comunica C. S. B. toate mențiunile și modificările din registrul Soc. bancare, ulterioare înscrierii.

Art. 22. — Întreprinderile bancare înscrise astăzi în registrul comerțului vor fi înscrise în registrul societăților bancare, pe baza unei cereri însoțită de actul constitutiv și statute, cum și de lista administratorilor, censorilor și directorilor.

Cererea se va adresa în termen de 2 luni dela promulgarea legii bancare, judecătorului delegat la Oficiul respectiv, indicând numărul de înscriere în registrul comerțului, fără nici o altă formalitate sau plata vreunei taxe.

Băncile existente sub firma individuală vor anexa la cererea lor de înscriere o declarație, arătând capitalul propriu afectat întreprinderii.

Secretarul fiecărei Camere de comerț delegat cu conducerea Oficiului registrului comerțului, va comunica Consiliului Superior Bancar, în 5 zile dela expirarea termenului de mai sus, depunerea cererilor de înscriere.

Art. 23. — Tot în termen de 2 luni dela promulgarea legii bancare, băncile existente sunt obligate a comunica Consiliului Superior Bancar, copie după ultimul bilanț anual, însoțit de contul de profit și pierderi, copie după actul constitutiv și statute, cum și lista administratorilor, censorilor și directorilor.

Art. 24. — Societățile bancare sunt supuse dispozițiilor referitoare la firmele sociale din legea pentru înființarea unui registru al comerțului, precum și următoarelor dispozițiuni:

Cuvântul de „Bancă“ precum și denumirile derivate din acest cuvânt, nu pot fi întrebuițate decât în firma socială a unei întreprinderi bancare, legalmente autorizată și constituită.

Pot întrebuița cuvântul de „Bancă“ în firma lor socială, Banca Națională a României, Banca Centrală Cooperativă și băncile populare funcționând în baza legii cooperăției.

Nici o bancă nu poate alege o firmă socială care să poată da loc la confuziuni cu Banca Națională a României, sau cu o altă întreprindere bancară existentă.

Orice modificare a firmei sociale nu se poate face decât cu autorizarea expresă a Consiliului Superior Bancar.

Pe orice act de corespondență a societăților bancare se va arăta lămurit capitalul efectiv vărsat, fondul general de rezervă, localitatea sediului principal și adresa sucursalele, precum și data și numărul de înscriere în registrul societăților bancare.

Art. 25. — Capitalul unei societăți bancare în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, nu poate fi mai mic: în București de Lei 20.000.000, în Municipii de Lei 10.000.000, în ce-

lealte comune urbane de Lei 5.000.000, iar în comunele rurale de Lei 2.000.000.

Este interzis a se constitui capitalul social prin aporturi în natură sau prin debitări în cont.

Cel puțin jumătate din capitalul social va trebui să fie efectiv vărsat la constituirea societății, iar restul cel mai târziu într'un an dela constituire.

Art. 26. — Capitalul societăților bancare anonime sau în comandită pe acțiuni nu va putea fi mai mic decât îndoitul sumelor specificate în articolul precedent, după localități.

Este interzisă constituirea capitalului social prin aporturi în natură sau prin debitări în cont.

Cel puțin jumătate din capitalul subscris va fi vărsat până în ziua constituirii societății, restul urmând a fi vărsat cel mai târziu într'un an dela constituire.

Capitalul social va fi divizat în acțiuni a căror valoare nominală nu poate fi mai mică de 500 Lei fiecare.

Sunt interzise acțiunile cu vot plural.

Art. 27. — Fiecare din membrii fondatori ai societăților bancare pe acțiuni este obligat a păstra timp de 5 ani o cotă de cel puțin 30% din capitalul ce e subscris. Aceste acțiuni vor fi nominative și blocate la sediul Băncii.

Art. 28. — Cheltuielile de constituire ale societăților bancare nu vor putea depăși 5% din valoarea capitalului social și ele vor fi amortizate în decursul primilor cinci ani dela înființarea societății.

Art. 29. — Orice societate bancară este obligată a prelua în fiecare an cel puțin 10% din beneficiile nete pentru constituirea unui fond de rezervă destinat să acopere eventualele pierderi din operațiunile băncii.

Aceste preluări se vor efectua până ce fondul de rezervă va atinge cel puțin capitalul social.

După aceea, această obligație se reduce la 5% până când fondul de rezervă va fi egal cu de două ori capitalul.

Rezervele legale, constituite în limitele cotelor obligatorii arătate în aliniatele de mai sus, sunt neimpozabile, prin derogare dela dispozițiunile legii contribuțiilor directe.

Jumătate din rezervele astfel constituite, după promulgarea legii bancare vor fi plasate în titluri de Stat, garantate de Stat, sau în titluri lombardabile la Banca Națională a României.

Rezervele legale existente la data publicării legii bancare vor trebui plasate conform dispozițiilor alin. precedent, în termen de 5 ani dela data legii bancare.

Art. 30. — Capitalul unei societăți bancare, nu poate fi sporit prin aporturi în natură sau prin debitări în cont.

În caz când o societate bancară își sporește capitalul prin emitere de noi acțiuni la un curs su-

superior valorii lor nominale, diferența va fi trecută la fondul de rezervă.

Primele de emisiune percepute peste valoarea nominală a acțiunilor cu ocaziunea sporirii capitalului unei societăți anonime bancare, nu sunt impuse atâta timp, cât raportul dintre prima de emisiune și valoarea nominală a acțiunii este egal cu cel dintre rezerva legală existentă (constituită prin scutire de impozit) și capitalul social.

Art. 31. — Membrii fondatori ai unei societăți bancare pe acțiuni, nu pot stipula în propriul lor interes nici un avantaj de natură să micșoreze capitalul social și rezervele, nici în momentul constituirii și nici în viitor.

Orice stipulațiune contrară este nulă.

Ei pot totuși stipula, prin actul constitutiv, o participare la beneficiile nete ale societății care să nu reprezinte un procent mai mare de 6% calculat asupra beneficiului net aprobat de adunarea generală și care să nu aibă o durată mai mare de 5 ani.

În caz de sporire a capitalului social, în decursul acestor 5 ani, calculul beneficiului net se va face numai în raport cu capitalul social de constituire.

Plata acestor avantaje sau părți de fondator, nu poate avea loc decât după acordarea unui dividend de minimum 5% distribuit acționarilor societății.

Părțile de fondator vor fi reprezentate prin titluri nominative de egală valoare, care nu vor putea fi transmise prin acte între vii, sau gajate, decât cu consimțământul expres al consiliului de administrație.

Sunt considerați ca membrii fondatori, în înțelesul acestui articol, numai persoanele desemnate ca atare prin actul constitutiv.

Avantajele stipulate în favoarea părților de fondator actualmente existente, nu vor putea fi distribuite decât în limitele fixate de acest articol și numai pe un termen de maximum 5 ani dela data publicării legii, indiferent de durata pentru care au fost stipulate.

Art. 32. — Administratorii unei societăți bancare pe acțiuni vor trebui să fie acționari într'o proporție de cel puțin 1/200 din valoarea capitalului social.

Valoarea nominală a acțiunilor prevăzute de acest articol nu poate fi mai mică de 50.000 Lei; statutele vor putea însă prevedea ca valoarea acestor acțiuni să nu depășească nominal 300.000 Lei.

La intrarea în funcțiune a administratorilor, acțiunile vor fi depozitate cu titlu de garanție la sediul societății și nu vor putea fi eliberate decât după expirarea sau încetarea mandatului și numai după descărcarea lor de gestiune, dată de adunarea generală a acționarilor.

Administratorii soc. bancare în nume colectiv sau în comandită simplă, vor fi numiți de adunarea asociaților numai dintre asociații cu răspundere nemărginită.

În societățile cu răspundere limitată, administratorii vor fi aleși tot de adunarea generală a asociaților numai dintre posesorii de cote a căror valoare nu poate fi mai mică, pentru fiecare administrator în parte, de 1/50 din valoarea capitalului social.

Dispozițiunile de mai sus nu se aplică administratorilor în funcțiune la data legii, care beneficiază de drepturi câștigate până la expirarea mandatului lor, mandat care în nici un caz nu va putea depăși 5 ani dela data publicării legii bancare.

Art. 33. — Administratorii unei societăți bancare sunt ținuși a executa personal funcțiunile ce le sunt încredințate cu grija unui comerciant conștiincios și de a observa secretul comercial.

Directorii și funcționarii băncii nu vor putea face parte nici din Consiliul de Administrație și nici din Consiliul de Censori.

Art. 34. — Administratorii unei societăți bancare nu pot ocupa, fără autorizarea expresă a consiliului de administrație, sau în lipsa unui consiliu, fără autorizarea expresă a adunării asociaților, postul de membrii în consiliile de administrație sau de directori în alte întreprinderi bancare și nici să participe în asemenea întreprinderi ca asociați cu răspundere nemărginită.

Tot astfel, membrii direcțiunii nu pot conduce, pe contul lor sau pe contul unor terțe persoane, alte întreprinderi bancare, comerciale sau industriale; ei nu pot participa în alte întreprinderi de acest fel nici în calitate de asociați personal răspunzători și nici ca administratori sau directori, afară de cazurile când exercită aceste funcțiuni cu autorizarea consiliului băncii.

Art. 35. — Consiliul de administrație al unei bănci nu poate delibera valabil decât dacă sunt prezenți sau reprezentați două treimi din numărul total al membrilor cari îl compun. Deciziunile Consiliului de administrație al unei bănci se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți sau reprezentați; statutele pot însă prevedea o majoritate mai însemnată.

Un membru al Consiliului de administrație nu poate reprezenta în consiliu mai mult decât un alt membru și numai pe baza unei delegațiuni speciale, valabile pentru ședința Consiliului de a cărei ordine de zi a luat în prealabil cunoștință administratorul reprezentat.

Administratorii societăților bancare sunt datori a ține un registru de procese-verbale în cari se vor consemna, în ordine cronologică, deciziunile luate de Consiliu, cu mențiunea membrilor cari au luat parte la ședință, precum și rezultatul votului.

Acest registru, ținut în conformitate cu dispozițiunile art. 142 din codul de comerț din vechiul regat, este obligatoriu pentru toate societățile bancare care au mai mulți administratori.

Procesele-verbale vor trebui semnate de membrii cari au luat parte la ședință. Ele vor consemna împotrivirile exprimate prin opiniile separate ale membrilor prezenți și la ele se vor alătura cele trimise ulterior de membrii absenți.

Până la redactarea definitivă a procesului-verbal, precum și până la trecerea sa în registrul de procese-verbale ce trebuie efectuată în termen de maximum 10 zile dela data deliberațiunii Consiliului, minuta semnată de membrii prezenți va ține loc de proces-verbal.

Art. 36. — Administratorii societăților bancare cu al căror vot s'a luat deciziunea, sunt solidari răspunzători, atât față de societate cât și față de terți, de toate prejudiciile cauzate prin culpa lor, conform regulilor dela mandat.

Solidaritatea nu poate fi degajată decât prin împotrivirea formală la săvârșirea actului prejudiciabil, consemnată în procesul-verbal dresat conform articolului precedent.

Acțiunea în responsabilitate civilă în contra administratorilor aparține societății prin adunarea sa generală; pentru deschiderea acțiunii este necesară numai majoritatea absolută de voturi a adunării asociaților. Orice clauză contrară este nulă.

(Da urma).

„MĂRGINEANA“

inst. de credit și econ., soc. pe acții în Poiana (jud. Sibiu).

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii, „MĂRGINEANA“, societate pe acții în Poiana, în virtutea §-ului 14 al statutelor societății se invită prin aceasta la

Adunarea generală extraordinară,

care se va ține în Poiana, în 4 Octombrie 1934, la ora 3 d. m., în localul institutului. În caz de a nu se întruni în număr de ajuns, se va ține în 11 Octombrie 1934 a. c., fără considerare la numărul acționarilor prezenți.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raport asupra situațiunei institutului și propuneri în legătură cu aplicarea legii, pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane conform art. 52 și următorii.

Acțiunile și eventualele documente de pleni-potență sunt a se depune la cassa societății înaintea de deschiderea adunării.

P o i a n a, la 23 Septembrie 1934.

Consiliul de administrație.